

Οἱ μὲν οὖν Πελοποννήσιοι
εὐθύς τῆς νυκτὸς
ἐκομίζοντο κατὰ τάχος
ἐπ' οἴκου

Οἱ Πελοποννήσιοι λοιπὸν
αμέσως κατὰ τὴ νύχτα
αναχωρούσαν (: επέστρεφαν) γρήγορα
για τὴν πατρίδα τους

παρὰ τὴν γῆν·

(πλέοντας) κοντά στη στεριά (: παρά-
κτια)·

καὶ ὑπερενεγκόντες τὰς ναῦς

καὶ αφοῦ μετέφεραν τὰ πλοία πάνω α-
πό

τὸν Λευκαδίων ἰσθμόν,
ὅπως μὴ ὀφθῶσιν
περιπλέοντες,
ἀποκομίζονται.
Κερκυραῖοι δὲ
αἰσθόμενοι
τάς τε Ἀττικὰς ναῦς
προσπλεύσας
τάς τε τῶν πολεμίων
οἰχομένας,
λαβόντες
ἤγαγον ἐς τὴν πόλιν
τούς τε Μεσσηνίους
ὄντας πρότερον ἔξω,

τὸν ἰσθμό της Λευκάδας,
για νὰ μὴ γίνουν ἀντιληπτοί
κάνοντας τὸ γύρο της Λευκάδας,
απομακρύνονται.
Οἱ Κερκυραῖοι ὁμως,
ὅταν κατάλαβαν
ὅτι τὰ ἀθηναϊκὰ πλοία
πλησίαζαν
καὶ ὅτι τὰ πλοία τῶν ἐχθρῶν
εἶχαν φύγει (: εἶχαν ἀναχωρήσει),
αφοῦ πήραν (: αφοῦ ἐπιασαν)
οδήγησαν (: ἔφεραν μέσα) στὴν πόλη
τούς Μεσσηνίους,
που προηγουμένως ἦταν ἔξω (ἀπὸ τὴν
πόλη),

καὶ κελεύσαντες
τάς ναῦς ὡς ἐπλήρωσαν
περιπλεῦσαι
ἐς τὸν Ὑλλαϊκὸν λιμένα,

καὶ αφοῦ διέταξαν
τὰ πλοία που ἐπάνδρωσαν
νὰ πλεύσουν γύρω γύρω
(με κατεύθυνση) πρὸς τὸ Ὑλλαϊκὸ λι-
μάνι,

ἐν ὅσῳ περιεκομίζοντο,
εἶ τινα τῶν ἐχθρῶν λάβοιεν,

καθὼς (τὰ πλοία) περιφέρονταν,
ἀν κάποιον ἀπὸ τούς ἐχθρούς συνελάμ-
βαναν (: ἐπιαναν),

ἀπέκτεινον·
καὶ ἐκβιβάζοντες
ἐκ τῶν νεῶν
ὅσους ἔπεισαν ἐσβῆναι

τὸν σκότωναν·
καὶ αφοῦ ἀποβίβαζαν
ἀπὸ τὰ πλοία,
ὅσους ἔπεισαν νὰ μπου (νὰ ἐπιβιβα-
στούν),

ἀπεχρῶντο,
ἐλθόντες τε ἐς τὸ Ἡραῖον
ἔπεισαν ὡς πενήντοντα ἄνδρας
τῶν ἱκετῶν
δίκην ὑποσχεῖν
καὶ κατέγνωσαν
πάντων θάνατον.
Οἱ δὲ πολλοὶ τῶν ἱκετῶν,
ὅσοι οὐκ ἐπείσθησαν,
ὡς ἑώρων τὰ γιγνόμενα,

(τούς) θανάτωναν,
καὶ αφοῦ ἦρθαν στὸ Ἡραῖο
ἔπεισαν περίπου πενήντα ἄνδρες
ἀπὸ τούς ἱκέτες
νὰ δεχτοῦν νὰ δικάσθουν
καὶ τούς καταδίκασαν
ὅλους σὲ θάνατο.
Οἱ περισσότεροι ὁμως ἀπὸ τούς ἱκέτες,
ὅσοι δὲν πείστηκαν,
καθὼς ἐβλεπαν αὐτὰ που γίνονταν,

διέφθειρον ἀλλήλους

αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ,
καὶ τινες ἀπήγχοντο
ἐκ τῶν δένδρων,
οἱ δ' ἀνηλοῦντο
ὥς ἑκαστοι ἐδύναντο.
Ἡμέρας τε ἐπτά,
ὡς παρέμεινε
ἀφικόμενος ὁ Εὐρυμέδων
ταῖς ἐξήκοντα ναυσί,
Κερκυραῖοι ἐφόνευσον
σφῶν αὐτῶν τοὺς δοκοῦντας

εἶναι ἐχθρούς,
ἐπιφέροντες μὲν τὴν αἰτίαν
τοῖς καταλύουσιν τὸν δῆμον,

ἀπέθανον δέ τινες
καὶ ἔνεκα ἰδίας ἐχθρας,
καὶ ἄλλοι
ὑπὸ τῶν λαβόντων
ὀφειλομένων χρημάτων σφίσιν·
πᾶσά τε ἰδέα θανάτου
κατέστη,
καὶ οἷον φιλεῖ γίγνεσθαι
ἐν τῷ τοιούτῳ,
οὐδὲν ὅ,τι οὐ ξυνέβη
καὶ ἔτι περαιτέρω.
Καὶ γὰρ πατήρ
ἀπέκτεινε παῖδα
καὶ ἀπεσπῶντο

ἀπὸ τῶν ἱερῶν
καὶ ἐκτείνοντο
πρὸς αὐτοῖς,
οἱ δέ τινες
καὶ περιοικοδομηθέντες
ἀπέθανον
ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διονύσου.

ἀλληλοσκοτώνονταν (: σκότωναν ὁ ἑ-
νας τὸν ἄλλο)

ἐκεῖ μέσα στο ναό,
καὶ μερικοὶ (μάλιστα) ἀπαγχονίζονταν
ἀπὸ τὰ δέντρα,
ἐνῶ ἄλλοι τέλειωναν τὴ ζωὴ τους,
ὅπως μπορούσε ὁ καθένας.
Καὶ γιὰ ἐφτά ἡμέρες,
κατὰ τὶς ὁποῖες ἔμεινε (: ὅσο ἔμεινε)
αφότου ἦρθε ὁ Εὐρυμέδοντας
με τὰ ἐξήντα πλοῖα,
οἱ Κερκυραῖοι σκότωναν
ἀπὸ τοὺς συμπολίτες τοὺς ὅσους θεω-
ροῦνταν

ὅτι ἦταν ἐχθροὶ τους,
ἀν καὶ ἀπέδιδαν βέβαια τὴν ευθύνη
σ' αὐτοὺς ποὺ προσπαθοῦσαν νὰ κα-
ταλύσουν τὴ δημοκρατία,
μερικοὶ μάλιστα σκοτώθηκαν
καὶ ἐξαιτίας προσωπικῆς ἐχθρας,
καὶ ἄλλοι (σκοτώθηκαν)
ἀπὸ τοὺς χρεοφειλέτες τοὺς
γιὰ χρήματα ποὺ τοὺς οφείλονταν·
καὶ κάθε μορφὴ θανάτου
παρουσιάστηκε,
καὶ ἀπ' ὅ,τι συνηθίζεται νὰ γίνεται
σε παρόμοιες περιστάσεις,
τίποτε δὲν ὑπάρχει ποὺ νὰ μὴν ἐγίνε
καὶ ἀκόμα χειρότερα.
Καθόσον μάλιστα ὁ πατέρας
σκότωνε τὸ παιδί του
καὶ ἀπομακρύνονταν (οἱ ἱκέτες) με τὴ
βία

ἀπὸ τὰ ἱερά
καὶ φονεύονταν
κοντὰ σ' αὐτά (τὰ ἱερά),
μερικοὶ ἄλλοι ἐξάλλου,
ἀφοῦ κλείστηκαν ὁλόγυρα με τοῖχο,
πέθαναν
μέσα στο ναό τοῦ Διονύσου.